DICTA SAPIENTVM, E GRÆCIS D. ERASMO ROTEROD. INTERPRETE.

Timor Domini initium sapientiæ est.

EDINBVRGI,
Excudebat ANDREAS HART,
ANNO 1620.

DICTA PERIANDRI CORINTHII.

OMnibus placeto,
Bona res quies.
Periculosa temeritas.
Semper voluptates sunt mortales.
Honores autē immortales.
Amicis adversa fortuna utentibus, idem esto.
Lucrū turpe, res pessima.
Quicquid promiseris facito
Infortunium tuū celato, ne voluptate afficias inimicos.
Veritati adhæreto.
Age, quæ iusta sunt.
Violentiam oderis.
Principibus cede.
Voluptati tempera.
A jure-iurando abstine,
Pietatem sectare.
Laudato honesta,
A vitiis abstine.
Beneficium repende.
Supplicib⁹ misericors esto.
Liberos instrue,
Sapientū utere cōsuetudine.
Litem oderis.
Bonos in precio habeto.
Audi, quæ ad te pertinent.
Probrum fugito.
Respondē in tempore.
Ea facito quorum te non possit pœnitere.
Ne cui invideas,
Oculis moderare,
Quod justum est imitare.
Bene meritos honora,
Spem fove,
Calumniam oderis,
Affabilis esto,
Cū erraris, muta consilium
Concordiam sectare,
Diuturnam amicitiam custodi,
Magistratus metue.
Omnibus te ipsum præbe,
Ne loquaris ad gratiam.
Ne tempori credideris,
Te ipsum ne negligas.
Seniorem reverere.
Mortem oppete pro patria
Ne quavis de re doleas,
Ex ingenuis liberos crea
Sperato tanquam mortalis
Parcito tanquam immortalis.
Ne efferaris gloria,
Arcanum cela.
Cede magnis.
Opportunitatē expectato,
Mortalia cogita.
Ne prior injuriam facias,
Largire cum utilitate.
Amicis utere,
Mortuum ne irridero,
Dilige amicos.
Consule inculpatè.

DICTA

DICTA BIANTIS PRIENENSIS.

IN ſpeculo teipſum contemplare, & ſi formoſus apparebis, age quæ deceant formam: ſin deformis, quod in facie minus eſt, vel deeſt, id morum penſato pulchritudine: Audito multa, Loquere pauca.
De numine ne malè loquaris, quid ſit autem auſculta: Prius intellige, & deinde ad opus accede. Ne ob divitias laudâris virum indignum.
Perſuaſione cape, non vi.
Compara in adoleſcentia quidem modeſtiam, in ſenectute vero prudentiam.

DICTA PITTACI MITYLENEI.

QVæ facturus es, ea ne prædixeris, fruſtratus enim rideberis: Depoſitum redde: Deſidioſus nè eſto:
A familiaribus in minutis rebus læſus, feras.
Amico ne maledixeris: Inimicum ne putes amicum.
Vxori dominare Chriſtiane.
Quæ faceris parentibus, eadem à liberis expecta.
Inter amicos ne fueris judex.
Ne contende cum parentibus, etiam ſi juſta dixeris.
Ne geras imperium, priuſquam parere didiceris.
Infortunatum ne irriſeris: Audito libenter.
Ne lingua præcurrat mentem: Ne feſtines loqui.
Noſce teipſum: Legibus pare. Voluptatem coerce.
Ne quid nimis. Inimicitiam ſolve.
Ante omnia venerare Numen. Parentes reverere.
Quæ fieri non poſſunt cave concupiſcas.
Vxorẽ ducito ex æqualibus, ne, ſi ex ditioribus duxeris Dominam tibi pares, non affinem.

DICTA CLEOBULI LYNDII.

NE ſis unquam elatus. Domus curam age. Libros evolve. Iuſte judicato. Bonis benefacito.
Liberos tibi chariſſimos erudi.
A maledicentia temperato. Suſpitionem rejicito.

Parentes

Parentes patientia vince. Beneficii accepti memento.
Inferiorem ne rejicias. Aliena ne concupiscas.
Ne te-ipsum præcipites in discrimen.
Res amici diliges, ac perinde serves ut tuas.
Lapis auri index, Aurum hominum.
Quod oderis, alteri ne feceris. Voto nil precioſius.
Ne cui miniteris, est enim muliebre.
Citius ad infortunatos amicos, quam ad fortunatos proficiscere. Mendax calumnia vitam corrumpit.
Mendaces odit, quisque prudens & sapiens.

DICTA CHILONIS LACEDÆMONII.

NOsce te-ipsum (lia.
Ne cui invideas morta-
Temperantiam exerce.
Turpia fuge.
Tempori parce.
Iuste rem para.
Sapientia utere
Multitudini place,
Oderis calumnias.
Ne quid suspiceris.
Moribus probatis esto.
Ne fueris onerosus.

DICTA SOLONIS ATHENIENSIS.

DEVM cole.
Parentes reverere.
micis succurre,
eritatem sustineto.
e jurato.
Legibus pareto.
Cogita quod justum est.
Iracundiæ moderare.
Virtutem laudato:
Malos odio prosequitor.

DICTA THALETIS MILESII.

PRincipem honora.
Amicos probato.
milis tui sis,
mini promittito.
uod adest boni consulito.
vitiis abstineto.
Gloriam sectare.
Vitæ curam age.
Pacem dilige.
Laudatus esto apud omnes
Susurronem ex ædibus ejice.

GULI-

GVLIELMI LILII, MONITA PÆDAGOGICA, SIVE CARMINA DE MORIBVS, AD SVOS DISCIPVLOS.

QVI mihi Diſcipulus, Puer es, cupis atque doceri,
Hucades, hæc animo, concipe dicta, tuo:
Manè citus lectum fuge, mollé diſcute ſomnum,
Templa petas ſupplex & venerare DEVM.
Attamen in primis facies ſit lota, manuſque,
Sint nitidæ veſtes, comptaque cæſaries,
Deſidiam fugiens cum te ſchola noſtra vocarit,
Adſis, nulla pigræ ſit tibi cauſſa moræ.
Me Præceptorem cum videris, ore ſaluta:
Et condiſcipulos ordine quoſque tuos.
Tu quoque fac ſedeas, ubi te ſediſſe jubemus,
Inque loco, niſi ſis juſſus abire, mane.
At magis ut quiſque eſt doctrinæ munere clarus,
Hoc magis is clara ſede locandus erit.
Scalpellum, calami, atramentum, charta, libelli,
Sint ſemper ſtudiis arma parata tuis.
Si quid dictabo ſcribes, at ſingula rectè,
Nec macula, aut ſcriptis menda ſit ulla tuis.
Sed tua nec laceris dicta, aut carmina chartis
Mandes, quæ libris inſeruiſſe decet.
Sæpè recognoſcas tibi lecta, animoque revolvas,
Si dubites, nunc hos conſule, nunc alios.
Qui dubitat, qui ſæpè rogat, mea dicta tenebit,
Is qui nil dubitat, nil capit inde boni.

Diſc

Diſce puer quæſo, noli dediſcere quicquam,
Ne mens te inſimulet, conſcia deſidiæ.
Siſque animo attentus: quid enim docuiſſe juvabit,
Si mea non firmo pectore verba premis?
Nil tam difficile eſt, quod non ſolertia vincat:
Invigila, & parta eſt Gloria militiæ.
Nam, veluti flores tellus nec ſemina profert,
Ni ſit continuo victa labore manus:
Sic puer ingenium ſi non exercitet, ipſum
Tempus & amittet, ſpem ſimul ingenii.
Eſt etiam ſemper Lex in ſermone tenenda,
Ne nos offendat improba garrulitas.
Incumbens ſtudio ſubmiſſa voce loqueris:
Nobis dum reddes, voce canorus eris.
Et quæcunque mihi reddis, diſcantur ad unguem.
Singula & abjecto verbula redde libro.
Nec verbum quiſquam dicturo ſuggerat ullum:
Quod puero exitium non mediocre parit.
Si quicquam rogito, ſic reſpondere ſtudebis:
Vt laudem dictis, & mereare decus.
Non lingua celeri nimis, aut laudabere tarda:
Eſt virtus medium quod tenuiſſe juvat.
Et quoties loqueris, memor eſto loquare Latine:
Et veluti ſcopulos barbara verba fuge.
Præterea ſocios quoties te cunque rogabunt,
Inſtrue, & ignaros ad mea vota trahe.
Qui docet indoctos, licet indoctiſſimus eſſet,
Ipſe brevi reliquis doctior eſſe queat.
Sed tu nec ſtolidos imitabere Grammaticaſtros,
Ingens Romani dedecus eloquii.
Quorum tam fatuus nemo, aut tam barbarus ore eſt,
Quem non Authorem barbara turba probet.
Grammaticas rectè ſi vis cognoſcere leges,
Diſcere ſi cupias cultius ore loqui,
Addiſcas veterum clariſſima ſcripta virorum,
Et quos authores turba latina docet

Nunc

Nunc te Virgilius, nunc ipse Terentius optat:
Nunc simul amplecti te Ciceronis opus.
Quos qui non didicit, nil præter somnia vidit:
Certat & in tenebris vivere Cimmeriis.
Sunt quos delectat (studio virtutis honestæ
Posthabito) nugis tempora conterere.
Sunt quibus est cordi manibus, pedibusque sodales.
Aut alio quovis sollicitare modo.
Est alius, qui, se dum clarum sanguine jactat,
Insulso reliquis improbat ore genus.
Te tam prava sequi nolim vestigia morum:
Ne tandem factis præmia digna feras.
Nil dabis aut vendes, nil permutabis, emesve,
Ex damno alterius commoda nulla feres.
Insuper & nummos irritamenta malorum,
Mitte aliis: Puerum nil nisi pura decent.
Clamor, rixa, joci, mendacia, furta, cachinni,
Sint procul à vobis, Martis & arma procul.
Nil penitus dices, quod turpe, aut non sit honestum,
Est vitæ ac pariter ianua lingua necis.
Ingens crede nefas cuiquam maledicta referre,
Iurare aut magni numina sacra Dei.
Denique servabis res omnes atque libellos,
Et tecum quoties usque, redisque, feres.
Effuge vel causas faciunt quæcunque nocentem,
In quibus & nobis displicuisse potes.

FINIS.